

SOLOMOTOREN

Prisfald fra 1. Januar 1929. — 6 HK. Motorer med indbygget Baksag kan leveres med Kædestart (Rearstart) indbygget mellem Motor og Baksag.

NB! NYHED! NB!

Alle 4-takst Motorer forsynes med den nye svenske „Nife“-forgasser (konstrueret af Svenska Akkumulator Aktiebolag, Jungner). Denne Forgasser er forsynet med særligt Startmundstykke, hvorved Starten yderligere lettes. I Tomgang kan Motoren faas meget længere ned i Omdrejningstal end med nogen anden Forgasser. For at faa denne Forgasser udbredt leveres den foreløbig uden noget Tillæg i Prisen.

CARL J. BECH

Hövindar og útgevarar, felög,

Hava tit okkurt, ið tit vilja prenta, hvørt tað so eru brævork, navnamerki, reikningar, bókur ella bløð, stórrí ella smærri skriftir á føroyskum ella donskum máli, eiga til at fregnast eftir okkara prísnum. Tað vil loysa seg afturat tí at tit fáa slik arbeiðir bæði væl gjørd og skjótt avgreidd. Annaðkvørt skrivi ella ringið til prentsmiðju „Føroya Social-Demokrat“ við Tinghúsvegin, Tórshavn, Telefon 143.

einstakur maður ella kvinna.

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.
Skrubbifon „R. A.“
„Tjaldur“ Sæben.
„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færeske. De drejeste.

HVORFOR IKKE

bruge den udmærkede færeske Margarine. Ved at have de fleste Samlermærker derfra

tjener De 1000 Kroner.

A/S. THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING & MARGARINEFABRIK

Sækketvistlærred 48 Øre

Et Parti svært, ublegat realiseres mindst 20 m. samme Kvalitet 125 cm. bred 96 Øre pr. m. Ubl. Skjorter 200 Øre i lille og middel Størrelse, stor 225 Øre, svære uldne Herresokker 100 Øre, svært ubl. Flanel 70 cm. bred 65 Øre pr. m. Viskestykker 36 Øre. Vaffelhaandklæder 48 Øre, kulørte Lommeterklæder 45 x 45 cm. 325 Øre pr. Dus.

Fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage. Forlang illustreret Katalog. SÆKKELAGERET, Sect. Annæ Plads 10. København K.

Mætast, - best, - billigast.

Allir ið vilja hava álitandi og haldgóð amboð til húsa-, vega-, bygging- og veitingararbeiði, verið ansnir og gerið einki keypslag fyrr enn tit hava fregnast eftir prísnum minum.

Tey amboð eg selji hava staðið sína roynd her á landi, og kunna sigast at vera uttan brek.

Tað hevur tikið mær áralanga leitan at finna framat teimum stakgöðu verksmiðjum, sum eg nú óræddur tori at geva mína bestu vottan fyrri.

Eingin vil iðra seg um keypið av amboðum sínum, tá tey eru keypt hjá

Tlf. 22.
Tlgr. Nybess.

Nyholm Debess,
Tórshavn.

Galvaniseraðar tak- og húsaklædningsplátur

keypast billigast frá Poul Hansens Heilsulu, Tórshavn.
Telefon 61. Telegrafadresse VERITAS.

Overalls Kr. 5,50, Benklæder 4,50, Jakker 4,75, Bluser 4,25, Overalls 8—10 Aar 3,60, Overalls 12—14 4,00, Benklæder (Vadmel) 13,00, Benklæder for Sømand 18,00, Benklæder (Cheviot) 16,00, Arbejds-Skjorter fra 4—5 Kr., Huer (Caps) 1,80—3,40 Kr. Stort Udvalg i Strømper og Sokke for Damer, Herrer og Børn, bedste Kvalitet, Pris fra 1,35 til 3,50 Kr. Cigaretter, Cigarer, Tobak, Snus, billigste Dagspris. „Arnsan's“ Toilet-Artikler. Chocolate m. m. m.

Renvasket Uld og Klude tages i Bytte (strikkede færeske Klude).

Udenbys Ordre ekspederes omgaende.

J. P. Vang,

Tlf. 58. Tveraa. Tlf. 58.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra København og Oslo flere Gange om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Linien's egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Skriv til Agenten: H. C. Müller, Thorshavn, eller Passager-Afdelingen, Kongens Nytorv 8, København K.

Skrubbifon „R. A.“ renser alt.

Givið út av socialdemokratiskum feløgum. Blaðstýrari: M. S. Viðstein. Prentsmiðja „Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

varðug við tað „ætta“ nummarið. Men har ímillum var einki. Eitt av skipunum tyktist at líkjast, og eftir segnum at doma kundi tað væl vera tað, men nummarið segði frá, at so var ikki.

Tí var hon so brá at koma frá húsum ímorgun, tá ið hon hevði lagt til merkis, at høg-ettin ikki reiðuliga var givin enn, sjálvt um hon nú var nakað veik. Men, er lotið aftaná, hvussu lítið tað enn er, so ber tað altíð fram eftir — og heim eftir.

Hon sat og stærdi. Skipini nærkaðust og komu nærri og nærri landi, men ikki helt hon seg kenna „sitt“ skip.

So settist Eirika við hond undir kinn og hugaði um alt, ið henni hevði borist fyrri, og hvussu alt skuldi verða, tá ið hann, Brandur, hennara Brandur, kom heim aftur undan Íslandi. Hann hevði nú verið til sjós í 7 ár, so tey áttu at kunna giftast, tá ið hann kom aftur. Og hon sang við darrandi rodd:

Tú sum í vár meg fevndi, tá ið tú fyrst frá mær, og skipið við tær stenddi

til Íslands, tá eg var so bangin fyrri tær.

Men sjómenn eru allir jú stæddir eins og tú, og ei ert tú ein trællur, um vit ei egði búið enn fingið hava nú.

Og ferðast tú á sjónum frá vár til heystarstund, eg við teim besta vónum við tær vil halda fund á hesi heystarstund.

Nú kemur tú jú aftur — septembir úti er — mín allarbesti skattur, tú gleði við tær ber, tá aftur tú ert her.

Um dagarnir nú styttest og seinkast nú nógv fyrr, um kvöldini so hittast vit innan heimadyr og sita har so kvírr.

Vit teska og vit tala um vára eydnutið, og eydnusólin dala ei skal, men lýsa blið og bjørt um alla tíð.

Tá koma glaðir dagar, tá ið tú heima ert, eg sjálf ert til steðar,

ið hvat ið tú so gert og fylgi har tá fert.

Eirika reistist. Hon hevði sitið sum burtur í óðrum heimi, bert hugsa og hugsa, men nú hugði hon aftur vestur í hav. Skipini vóru nú so nær, at hon væl kundi skilja nummarið á summum. Og hon hugði. Knappliga kom eitt skip við motori skúmandi norður við landinum, og hon kendi tað við tað sama. Tað var „hennara“ skip. Meðan Eirika hevði sitið hond undir kinn, var hetta skipið, ið gekk við motori, komið so langt cystur, at tað var aftur undir, so hon ikki har eyga við tað, tá hon reistist. Men hetta var hennara skip, tað var einki at ívast í. Eirika fór til gongu og hon gekk tað dýrasta hon var ment. Hon mátti í neytini áður enn hon fór til hús.

Sjótt sat hon undir „reyðus“, ið stóð so still meðan hon mjólklaði, hóast hon ikki hevði lagt hattið um. Kvíguna, ið var meiri sprakin, var hon noydd at hefta, og var hon skjótt líoug at mjólka. So skinnið aftur á biðini, upp um herðarnar við teimum, so til gongu í skund. Leiðin gekk beint oman móti

strondini. Hon vildi koma skipinum so nær sum moguligt. Tað eydnaðist at vera niðri við sjógvn beint sum skipið streyk fram við, har hon var oman-komin. Ná veitraði ein, fyrst við hógvuni, so við halsaturklæðinum, og tað var einki um at meta, tað mátti vera hann. Hon vildi svara aftur, men var so heft av dýllum, at hon ikki helt loysa seg at taka turrukleðið av, og grýtti tí stokkar-nar frá sær og veitraði við báðum armunum. Hon reiggi-ði armarnar upp og niður og hann svaraði aftur. Men nú fóru allir ið vóru á dekkinum at veitra, og so góðust tey bæði — tey vildu vera einsamall um tað, teirra var ímillum, eisini at heilsa.

Lott um hjartað og glað í huga fór Eirika til gongu eftir sjóarráðini, og heim eftir. Ofta hevði hon skundað sær, men aldri sum nú, og tað hevði sínar grundir. Brandur var komin aftur undan Íslandi, og hon var tann fyrsta, ið vilti av tí og tey høvdu heilsast. Og so var hon farin av húsum so skundliga í morgun, kanska nóg illa svara fólki aftur. Allar neytakomurnar vóru væl langt síðani aftur-

komnar, og tær høvdu ikki sæð hana. Tað var einki at ívast í, at ótti var komin á fólki — og kanska tey fóru at leita eftir henni, so hon mátti skunda sær. — Og hon royndi tað besta hon orkaði.

Tá ið hon kom til bogarðarnar, sá hon hvussu fólki stóð stúgvad í túninum, og óll hugdu niðan eftir móti henni. Ná gjordist hon heilt hjartkipt eina lotu. So tók hon ferð aftur á seg, og tað var eins og heilsan frá Brandi gav henni nýtt móti, og líka legði hon í hval fólki hildu um, at hon hevði verið so leingi burtur: Brandur var aftur-komin, og tað var tað besta, ið vera kundi.

Eirika kom fúkandi sum eitt harðveður beint ígjøgnum mann-amúgvuna. Fólk spurdu; men hon ótti ikki aftur.

Hon leyp inn um dýrnar, slongdi dýllurnar á borðið og tveitti seg, deyðagivin av ov-gongd, niður á grógvubeinkin í tí hon næstan rópti av fróði: Brandur er afturkomin!

Kárakkur.

